

عنوان مقاله:

تحلیل کارکرد محتوایی- بلاغی رنگ‌ها در غزل عطار

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه کلاهیچیان - دانشگاه رازی

فاطمه نظری فر - دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

از کارآمدترین ابزارهای آفرینش هنری - ادبی، عنصر رنگ است. با آن‌که حضور این پدیده در گذشته ادبیات فارسی، تنوع امروزه را نداشت، همواره نقشی مهم و تعیین‌کننده در القای مفاهیم به مخاطب و تصویرسازی‌های ادبی به‌ویژه در حوزه شعر داشته است. بررسی میزان و نحوه کاربرد انواع رنگ در شعر کهن و معاصر، کوششی راه‌گشا برای ورود به دنیای عواطف و اندیشه‌های شاعران و همچنین آگاهی از کیفیت چیرگی آن‌ها در استفاده از شگردهای فرمی و ادبی است. بر اساس همین اهمیت، هدف مقاله حاضر، تحلیل کارکرد محتوایی و بلاغی رنگ‌های به کار رفته در غزلیات عطار است؛ شاعری که به عنوان پیرو سنایی و پیشگام مولوی، سهمی بزرگ در درخشش شعر کهن فارسی و از جمله غزل‌سرایی دارد و بررسی غزل‌های عاشقانه، عارفانه و قلندری او از این منظر می‌تواند به شناسایی بخش مهمی از ذهنیات و ویژگی‌های شعری‌اش بینجامد. عطار رنگ را بیشتر در بافت موضوعی- معنایی عاشقانه به کار می‌برد. پربسامدترین رنگ‌ها در شعر او به ترتیب عبارتند از سیاه، سرخ و سبز. همچنین پرکاربردترین شیوه‌های بلاغی- تصویری که عطار در زمینه رنگ از آن‌ها بهره می‌گیرد، تشبیه و کنایه است.

کلمات کلیدی:

رنگ، محتوا، فرم بلاغی، تصویر، غزل عطار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182921>

